

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 jutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, 1. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nežalostno pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge s omejenim poslovanjem v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglašje se računa po milimetru v širini ene kolone. Cene: Oglašje trgovcev in obrtnikov mm po 10 v. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglašje denarnih zavodov mm po 20 v. Oglašje v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljna vrsta 2.—

Mali oglašji po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglašje sprejema inšeratični oddelček „Edinosti“. Naročnina za reklamacije se pošilja upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“ — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeratični oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoštevilni račun št. 811.652

Pregled najnovejših dogodkov.

Romunska bojišča. — Zvezne čete neposredno pred utrdbami trdnjav Focsani in Braila. Pritečestni in Miera zavzeta. V Dobrudži zavzeta Macin in Jijila.

Na ruskih bojiščih predvsem le posamične patruljne akcije.

Na italijanskem in zapadnem bojišču živahnejši topovski boj.

Austrijsko uradno poročilo.

DUNAJ, 3. (Kor.) Uradno se razglasi: 3. januarja 1917.

Vzhodno bojišče. — V Dobrudži novi napredki. Južno in zapadno Focsani so dosegle avstrijske in nemške sile generala Falkenhayna notri v močno utrjeni oddelki Milkowa. Dalje severozapadno so vrgle sovražnika iz Miere. Na južnem krilu fronte nadvojvode Jožefa smo proin na Mt. Faltucanu, zapadno Sulte, so drli preko Negrilesci, jugovzhodno Harje bili močni napadi sovražnika odbiti s težkimi izgubami za nasprotnika. V odseku Metecanesti so naše varnostne čete ruske sunke izjavile v boju z bajonetni in ročnimi granatami. Pri Manajovu, vzhodno Zlocowa, je iz naših in nemških bojovnikov sestavljena bojna četa pripeljala s posrečenega polzvedovalnega sunka 3 ruske oficirje in 127 mož.

Italijansko in jugovzhodno bojišče. — Nobenih imenovanja vrednih bojev.

Namenstnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

BEROLIN, 2. (Kor.) Veliki glavni stan, 2. januarja 1917, zvečer.

Na zapadu in vzhodu nič posebnega.

BEROLIN, 3. (Kor.) Veliki glavni stan, 3. januarja 1917.

Zapadno bojišče. — Prestolonaslednikova armada: Vsled boljšega razgleda so se razvili popoldne živahni topovski boji v ozemlju Moze. V Dohovniškem gozdu so patrulje pešpolka št. 92 delne brambe prodrele v tretji francoski jarek in se vrile po uničenju brambnih naprav z 12 ujetniki.

Vzhodno bojišče. — Fronta princa Leopolda Bav.: Južno Drisvatskega jezera so bili ruski polzvedovalni oddelki pregnani. Vzhodno Zlocowa, pri Manajovu, so napadne skupine luzarske telesne brigade skupno z avstrijsko pehoto privedle iz ruskih črt 3 oficirje in 127 mož. — Fronta nadvojvode Jožefa: Močni sovražni napadi proti Mt. Faltucanu so se izgubeno izjavili. Med dolinama Sulte in Putne je zavzele z naskokom več višin: protinapadi Rusov in Romunov so bili odbiti in zasedeni nato po boju mestni Barsesci in Tahesci. — Mackensenova armada: Naše operacije se vrše dalje po načrtu. V gorah med dolino Zabale in nižino so nemške in avstrijske čete potisnile sovražnika proti severovzhodu. Zapadno in južno Focsani se nahajajo sedaj čete devete armade pred utrjeno postojanko Rusov. Pritečestni in Miera ob Milcolofu smo zavzeli z naskokom in ujeti 400 mož. O Dobrudži so bili Rusi kljub žilavi protibrambi potisnjeni dalje na Vacareni, Jijilo in v Macin. — Macedonska fronta: Položaj je neizpremenjen.

BEROLIN, 3. (Kor.) Veliki glavni stan, 3. januarja 1917, zvečer.

V Dobrudži sta zavzeta Macin in Jijila.

Prvi generalni kvartirni mojster: pl. Ludendorff.

Bolgarsko uradno poročilo.

SOFIJA, 2. (Kor.) Macedonska fronta: Slab topovski ogenj v posameznih oddelkih fronte. Ob Strumi patruljni spopadi. V ozemlju Seresa in Drame so sovražni letalci razvijali brezuspešno delovanje. — Romunska fronta: Po skrajno srditem

boju smo vrgli žilavo branečega se sovražnika iz močno utrjenih postojank na kotah 365 in 197 pri Lukavici. Zasedli smo celo sovražno postojanko in Lukavico. Sovražnik se je umaknil v dobro utrjene postojanke, ki se raztezajo na črti 300 korakov vzhodno Macina in severno do kote 105 ob Donavi. Ujeli smo še 217 Rusov.

SOFIJA, 3. (Kor.) Bolgarski generalni štab javlja: Macedonska fronta: V posameznih oddelkih fronte živahno topovsko delovanje in za nas ugodni patruljni boji severozapadno Bitola, pri čemer smo napravili ujetnike. Med Vardarjem in Dojarskim jezerom živahno delovanje sovražne artiljerije. Dve bojni ladji ste brez uspeha obstreljevali naše postojanke pri Orfianu. — Romunska fronta: V Dobrudži se je umaknil sovražnik na močno utrjeno postojanko ob cesti Macin—Jijila—Vacareni. Napredovanje proti tej postojanki se nadaljuje. Zasedli smo višino 108 vzhodno Jijile. — Sovražni monitorji so obstreljevali Tulcevo.

Turško uradno poročilo.

CARIGRAD, 2. (Kor.) Iz glavnega stanja se poroča: Fronta ob Tigrisu: Dne 31. decembra je napadel sovražnik del naših postojank, a je bil odbit s težkimi izgubami, ki se cenijo na 500—600 mož. — Na ostalih frontah nobenega važnega dogodka.

Sovražna uradna poročila.

Italijansko uradno poročilo.

3. januarja 1917. — Naše baterije so na vsej fronti v odgovor na nasprotni ogenj koncentrično obstreljevale sovražne črte in zvezna pota, pri čemer smo pripravili do eksplozije še eno municijsko zalogo v okolici Kostanjevice. V noči od 31. decembra na 1. januarja popolnoma in tekot dneva so sovražne baterije ponovno metale granate na Gorico, ki so povzročile le stvarno škodo. Sovražni letalci so poizkušali rajde na planoti Sette Comuni, nad Sugansko dolino in nad Krasom. Eden, ki smo ga obstreljevali, je moral naglo pristati v lastnih črtah.

Rusko uradno poročilo.

31. decembra 1916. — Zapadna fronta: Severozapadno Zborova so naši polzvedovalci napadli sovražno oviro v ozemlju Presovce, jo porušili in privedli s seboj ujetnike. Ob Bistrici uspešno polzvedovanje v ozemlju vasi Zwinia in Kriška. Ob meji Moldave je izvršil sovražnik trdovratne topovske napade v dolini Sulte in južno odtod. Vsi napadi so bili odbiti z ognjem in s protinapadi. V ozemlju severne reke Dofitone in južno dolino Oitoza se nadaljujejo srditi boji. Tu se je sovražnik, ki je dobil ojačenja, posrečilo, polastiti se fronte južno Oitoza, vsled česar smo se morali umakniti in zasedeti novo postojanko. — Romunska fronta: Nasprotnik nadaljuje srdite napade ob gornjem toku reke Casinu. Romuni so z uspehom odbili napade in napadi severozapadno Soveje. Sovražnik je bil razbit. Romuni so napravili tu številne ujetnike neke stotnije strojnih pušk. Od jutra je pričel sovražnik z ofenzivo pri vasi Coza ob Putni. Višine so ponovno menjale lastnike in ostale končno v sovražnih rokah. Napadi sovražnika pri Bordesti (20 vrst jugozapadno Focsani) in v severni smeri se nadaljujejo. Rusko-romunski oddelki so z napadom vrgli sovražnika iz dan poprej zasedenega mesta Bordesti. Sovražnik je s ponovnimi napadi vrgel Romune severovzhodno železniške proge Buzeu—Focsani. V oddelku jugovzhodno iste proge so naši odbili vse sovražne napade. Pri Slobozii se je sovražnik s ponovnimi napadi prvotno posrečilo, potisniti oddelček enega naših polkov nazaj. S sijajnim protinapadom smo jarek zopet pridobili. Sovražni napadi ob železnici Buzeu—Braja in pri Bordeli Verde južno kolodvoru in janci so bili odbiti. Sovražnik je imel tu silne izgube. Voditelj stotnije enega naših

kozaških polkov je izvršil jugozapadno Jance pri Beresti sijajen napad; posabljal je 30 mož in ujel 35 Avstrijev. V Dobrudži je sovražnik z znatnimi silami, podpiranimi po težki in lahki konjenici, trikrat napadel našo fronto 4 vrste severovzhodno Greci do 20 vrst jugovzhodno Braje. Prvi napadi so bili odbiti z velikimi izgubami zanj. Tekom tretjega napada se je sovražnik po žilavi obrambi posrečilo zasedeti eno višino v centru naših postojank.

1. januarja 1917. — Moldavska meja: Sovražnik je večkrat napadel višine severozapadno vasi Bekas ob izlivu istoimenske reke, a je bil vedno odbit. Ob Lomuku je prešel sovražnik v ofenzivo; pregan je naše poljske straže z višin, a mi smo položaj zopet vzpostavili. V dolini Tatrosa je napadel sovražnik vas Kotumbo, a je bil odbit z velikimi izgubami. Ističasno je obstreljeval vas Agus s plin razširjajočimi granatami. Sovražnik je nadaljeval napade na oddelki Sultase do doline Zobanos kakor tudi v dolinah Dofitane in Oitoza. Boji so bili posebno trdovratni v obeh dolinah, kjer nas je potisnil sovražnik nekoliko proti vzhodu. — Romunska fronta: Sovražnik je srdito napadel Romune na fronti severno in južno Kasina, 8 vrst vzhodno Moldave. Ob izviru Rimne jil je vrgel nazaj, kakor so se umaknili v smeri na Petreanu, 20 vrst jugozapadno Focsani. V ozemlju Focsani in dalje jugovzhodno do Donave so naše čete tekom noči in brez sovražnega pritiska zasedle nove postojanke. Od jutra napada nasprotnik na levem bregu Buzeu in ob železnici Buzeu—Braja. Napad je bil vsled našega pehotnega in topovskega ognja ustavljen. Tekom dneva je poizkušal sovražnik v ozemlju Romanula napad, a se je v našem pehotnem ognju v neredu umaknil. — Fronta v Dobrudži: Od ranega jutra je razvil sovražnik proti središču naših postojank približno 23 bataljonov, prešel potem v napad in vrgel naše čete, ki so se potem umaknile v zadaj se nahajajočo postojanko.

Danski glas o odklonitvi mirovne ponudbe.

KOPENHAGEN, 3. (Kor.) »Berlingske Tidende« izjavlja: Da pomeni odklonitev mirovne ponudbe osrednjih vlasti potom entente, da je ostal prvi mirovni klic brez odmeva. Toda s tem se ni rečeno, da so mirovni glasovi že območniki. Vojna se bo nadaljevala, morda silineje in neumljenijeje kakor dosedaj. Vendar pa se lahko z mirno vestjo reče, da smo se bolj približali miru.

Ententa in Wilsonova nota.

AMSTERDAM, 3. (Kor.) Glasom Reuterjevega urada aliranci še niso odgovorili na Wilsonovo noto. Oni namreč žele, da naj bo med odgovorom na nemško in odgovorom na Wilsonovo noto primeren presledek. — Odgovor na Wilsonovo noto pa je vsekakor že sestavljen in se vrše sedaj posvetovanja. Odpisani bo najbrže v par dneh. Reuterjev urad opozarja pri tej priliki, da se Španka in Nizozemska niste pridružili koraku Amerike in da poizkus, da bi se Južno Ameriko pridobilo za akcijo, ni imel uspeha. Argentinja, Brazilija in nekatere manjše države ne store nobenega koraka. Med tem poizkušajo ameriški zastopniki v raznih glavnih mestih nejasne točke pojasniti še ustmeno. Dalje razširja Reuterjev urad nekako skupno poročilo o stališču ameriških listov napram noti, ki stoji na strani alirancev. Nekateri teh listov poizkušajo predstavljati položaj tako, kakor da pomeni odklanjajoči odgovor alirancev korak k miru, ker želi Nemčija doseči mir na vsak način. »New York Tribune« naglašja, da se mora vojna nadaljevati in da je poizkus Združenih držav v svrhu doseganja miru vsled note entente sedaj definitivno opravljen. Končno razširja Reuterjev urad polemiko »Westminster Gazette«, v kateri se poizkuša dati nekakšno opravičilo za napadstva alirancev nad Turčijo in Grško. Angle-

škemu vladnemu listu nikakor ni ljuba dvomljivost t. zv. zaščitnikov pravic malih narodov in narodnosti in izjavlja zato, da je treba podaniki Turčije osvoboditi tiranstva, kar pa je mogoče doseči le tako, da dobi Carigrad Rusija. Dočim se za Carigrad proslavlja ruski absolutizem kot osvobodilno sredstvo, skuša »Westminster Gazette« olesati nasilstva nad Grško s tem, da se hoče to deželo le obvarovati, da ne postane absolutna monarhija.

Torpedirana francoska linijska ladja.

BEROLIN, 3. (Kor.) Kakor poroča »Vossische Zeitung«, je bila v bližini Malte francoska linijska ladja »Verite« torpedirana od nekega nemškega podvodnika. Ladja se nahaja težko poškodovana pred pristaniščem.

Vesti o Hindenburgovi boleznini nemteljene.

BERLIN, 3. (Kor.) Tukajšnji listi poročajo, da so vesti o obolelosti generalnega feldmaršala Hindenburga popolnoma nemteljene.

Avdičence.

DUNAJ, 3. (Kor.) Ob ¼ 4 popoldne je sprejel cesar ministra za vnaje stvari grofa Czernina, ob 5 ministrskega predsednika Clam Martinica in ob 6 kraljevega ogrskega ministra na najvišjem dvoru, barona Rosznerja.

Avstro-ogrski poslanik v Monakovem umrl.

BUDIMPEŠTA, 4. (Kor.) Avstro-ogrski poslanik v Monakovem, Velics, je danes zvečer umrl vsled srčne kapi.

Izprememba v ruskem kabinetu.

PETROGRAD, 2. (Kor.) Mesto odstopivšega justičnega ministra Markova je bilo poverjeno vodstvo justičnega ministrstva senatorju Dobrovolckemu.

Razne politične vesti.

Povodom ogrskega kronanja oživila praška »Narodni Politika« sledeče zgodovinske reminiscence: V glavnem mestu kraljevstva Ogrskega se odigrava sedaj pomembnosti poln slavnosten čin. Krono sv. Stefana polagajo na glavo novega vladarja in tudi njegova mladostna soproga se krona kot kraljica Ogrske. V kraljestvu Češkem se je vršilo zadnje kronanje, na starostnem dvoru praškem pred osemdesetimi leti. Tedaj, dne 7. septembra 1836, je bil Ferdinand Dobrotni, ki se je dal kronati s posvečeno krono sv. Vavla za kralja Češkega in je s tem po zgledu cele vrste svojih prednikov potrdil na slovesen način državopravni položaj kraljevstva Češkega, kakor ga je ustvarila zgodovina in kakor traja neizpremenljivo do danes. »Venkov« piše povodom tega historičnega dogodka: Za nas Čehje imajo konstitucionalne razmere deželne kroge sv. Stefana marsikak interes, kajti kličejo nam v spomin marsikake institucije iz prejšnjih časov. Zares nam morejo biti Madjari vzor politične vztrajnosti.

Resna beseda na naslov vlade. Govorec o zapuščini nadškofa dr. Kohna za češko univerzo na Moravskem pišejo praški »Narodni Listy«, da je ta zapuščina postala narodnokulturna posest češkega naroda. Vlada, ki noče biti prištranska napram češkemu narodu, mora respektirati to narodno posest!

Češki narod poda vsemu svetu dokaz o svoji občudovanja vredni požrtvovalnosti in samoponoči tudi v stvarh češke univerze na Moravskem.

Izpoznanje in izpreobrnitev.

Neki nemški »narodni avtonomist« priobčuje v publikaciji »Neuösterreichische Korrespondenz« sledeča zanimiva izjava, ki so simptomatična, ker so odločno napierana proti zahtevam nemškega radikalizma.

Ni tako, da bi vsaka politika, ki se im-

nuje nemško narodno, odgovarjala življenjskim interesom nemške skupne stranke in specijelno onim nemških Avstrijev. — Nemška irakcijska politika in nemška narodna politika v teh deželah v resnici nista identični, kakor kaže to n. pr. poljsko vprašanje.

Strenjenije po izločenju Galicije iz dosedanjih odnosov do drugih kronovin cisalajnske polovice monarhije v smislu ogrsko-hrvatskega razmerja naleta več ali manj na odpor vseh parlamentarnih frakcij, izvzemši nemški Nationalverband. Vrh tega streme tudi nekateri člani iz Galicije same po narodni avtonomiji oziroma razdvojitvi dežele. Nele nemške stranke, ampak tudi nemški socijalni demokrate, in krščanski socijalci, zastopniki velikega dela nemško-avstrijskega volilstva zavzemajo več ali manj že sedaj stališče proti nedosledni in nejasni politiki nemškega Nationalverbanda, ki postaja vedno bolj zmedena.

Je li to še centralistična politika, ki se na obrambi ostanka državne enotnosti ne umika le pred madjarskim Sovenzionom, in separatizmom, marveč hoče tudi iz Galicije napraviti drugo Ogrsko? Je li to kak nemški interes, ako se ne samo Nemce na Ogrskem, ampak tudi one v Galiciji izloča raznarodovanju, potem, ko so se že skozi desetletja v Trstu in v Primorju Nemci žrtvovali italijanskemu psevdoliberalizmu??!

Na kakih principih temelji politika, ki na Češkem nastopa za narodno avtonomijo, a jo obenem v alpskih deželah odklanja, ki na eni strani nastopa proti »slovanškemu federalizmu in deželni avtonomiji«, ki pa se sama izreka za ekstremna federalistična in deželno-avtonomistična naziranja na škodo obdonavske države in nje prebivalstva?!

S takim kaotičnim državopravno-narodnim programom se ne morejo zastopati resnični narodni interesi Nemcev habsburske monarhije, se ne moreta ustvariti naroden mir in naroden red — ne glede na to, da se trajno ne more več zatirati nobenega plemena v monarhiji!

Resnično nemška narodna politika in moderna državna politika mora marveč ob čim največjem priznananju deželnim individualitetam zahtevati, da bodo, v prvo, parlamentarne institucije jamčile resnično in ne fiktivno enotnost vsesкупne habsburske monarhije, in v drugo se mora tudi toliko z nemškega, kolikor demokracičnega stališča zahtevati poleg državne enotnosti narodno avtonomijo in pa tudi zaščito manjšin za vse narode v državi. Da ta programa zadobi na prihodnjih volitvah zadostno zastopnikov: za to bo že skrbelo nemško ljudstvo v Avstriji!

Bodoči Jezikovni zakon.

Pod takim naslovom objavlja večerajšnja »Tagespost« na uvodnem mestu članek, za katerega velja, da ga objavimo tudi mi v prevodu, ker kaže precej jasno, kako si mislijo nemški nacionalci postopanje novega kabineta v jezikovnem vprašanju. Članek se glasi:

»Prvi veliki ukrep, za katerega se mora oddoliti Clam-Martinčev ministerstvo, je pač, ali naj nove jezikovne in narodnostne zakone predloži parlamentu, ali pa naj jih razglasi brez predidčega privoljenja ljudskega zastopa. Javnost čaka tega ukrepa in nujno želi, da se reši negotovosti. V javnosti se je doznalo, da je grof Stürgkh obljubil voditeljem nemških strank, da z vladnim aktom poda nemškemu državnemu jeziku njegove stare pravice, toda seveda šele neposredno pred koncem svetovne vojne. (Sredi vojne se je torej celo grof Stürgkh bal z nemškimi državnimi jeziki razburjati penenške avstrijske narode. — Pripr. ured.) V nasprotju s tem je dr. pr. Körber izrekel namen, da najprej poizkusi sporazum s parlamentom in da bi šele potem, če bi odrekel parlament, uporabil samovlastni ukrep. Kaj namerava Clam-Martinčev ministerstvo, se doslej še ni povedalo, kajti mesto v vladni izjavi, da se prekrči pot do parlamentarni raz-

ji zopet nateknil samo svojega. — Tu nočem videti spomina nikogar drugega... nobenega zlatega obročka razum moje... in dotlej nobenega lišpa razum moje rubina.

Izpuštil je je roko, se obrnil in vrgel jezero prstan v ogenj.

Tanara je kot v obrambo dvignila roke in stopila korak nazaj, potem pa je obstala kot okamenela in oči so se ji v jezi zalesketale.

— Da, res, sramujem se, da sem jokala, — je rekla s stisnjenimi zobmi.

Gricko je vznemirjeno stopal po sobi in še ni mogel premagati razburjenosti.

Vedeti moram, — je pričel, toda tisti trenutek so prinesli sluge čaj, in v tem ko so pripravljali mizo, je Tanara uporabila priliko, da se je približala vratom in potem nenadoma umeknila iz sobe, kjer je ostal Gricko sam v največji vznemirjenosti.

Kaj je neki vendar mislila? Če razmišlja stvar čisto mirno, si mora pač priznati sam, da nima niti najmanjšega povišja, da bi bil ljubosimen na Jacka. Kaj je

PODLISTEK

Njegov čas.

Roman. Iz angleškega.

— Poglej, Tamara, — je dejal, — pa ne me poroči, če se ti stvar zdaj prenevarna. Ne veži se, če nisi čisto gotova, da ga ljubiš.

Da ga ljubiš! Dobri Bog!

Dolgo časa zadrževani občutki so pač izbruhnili sedaj in jo popolnoma obvladali. Odgovorila je v takem tonu, da si ga njen stari tovariš iz mladostnih dni nikdar ne bi bil pričakoval od nje; tako strastno. V svojem angleškem življenju sta bila navajena, da sta zatajevala vsak izbruh čustev. Vse je moralo biti kar le mogoče korektno! Če bi bila imela čas premišljevat, bi se jima bil ta izbruh zdel teatraličen.

— Jack, — je dejala Tamara, — saj niti ne veš, kaj je ljubezen. Povem ti, da jaz vem sedaj. Gricka ljubim tako neizrec-

no, da bi rajši bila žnjim nesrečna, kot pa srečna s komerkoli na svetu. In če te vprašajo doma, jim povem, če bi bil on Grk ali Turk, ali pa celo zamorec iz Afrike... šla bi za njim celo tudi v pogubo!... Tako... sedaj veš!

In zopet je zaihtela in skrla lice v roke. Ne, ni mogla tajiti. Kljub sramu... strastno in strahu... ga je ljubila... strastno ljubila.

Naravno je Jack, ki je bil zelo dobrosrčen, takoj ovil roko okoli njene rame in ji s svojim robcem obrisal solze, ko ji je dejal pomirjevalno:

— Saj pravim, dete... pusti vendar... pusti vendar... ne smeš tako.

Božal jo je in jo skušal potolažiti; toda vse, kar je mogla odgovoriti, je bilo le, da ga je prosila, naj gre in nikomur ne pove ničesar o njenih solzah.

In tako ji je Jack končno ustregel in odšel iz sobe, a je pri vratih naltel na Gricka. Ker sta se tisti dan bila že videla, ni postal pri njem, temveč mu je le prijazno ročikal, preden je odšel po stopnjicah.

Tamara je sedela še tam, kjer jo je zapustil Jack. Solze so ji še vedno tekale po licu in žalostno je zrla v ogenj.

Bodočnost, ki ji je lebdela pred očmi, ni bila tolažljiva. Omožiti se s človekom, o katerem je vedela, da ga bo vsak dan več ljubila, in se pri tem vsak trenutek zavedati, da se ta vez samo trpi... njen ponos in samozavest v prahu, bila je žalostna slika.

Gricko je prišel potihoma skozi predsobo, da ga, zatopljen v svoje žalostne misli, ni slišala, dokler ni stal tik pred njo.

Vzkliknila je prestrašeno in ga pogledala kljubovalno... jezilo jo je, da je videl njene solze.

Pobledel je smrtno in njegov glas je ohripaval razburjenosti, ko je dejal:

— Kaj se je zgodilo med vami in vašim prijateljem, gospa? Povejte mi resnico. Noben moški vas bi ne smel videti objo-kane. Povejte mi vse, drugače ga usmr-tim.

Z lesketajočimi se očmi je stal pred njo. Tedaj se je Tamara vzravala popolnoma

mer, dopušta vsako razlago. Vendar se pa more misliti, da se Clam-Martiničev ministristvo ne priključuje popolnoma Koerberjevemu programu, ker je bila, kakor se pravi, razlika mnenj v jezikovnem vprašanju tudi sovzročna vladne izpremembe. Vlada pa še tam večja želja po jasnosti, ker je grof Clam-Martinič prej pripadal češki stranki češkega veleposlstva in se je šele po svojem vstopu v Koerberjevo ministristvo javno ločil od nje.

Mogoče je pa tudi še tretji slučaj, da se vlada ne odloči niti za parlamentarno politiko za samovlastni ukrep, temveč da zavleče odločitev. (Kakor vse to kaže, nemški nacionalci vključ v svoja dva zapuščila v ministristvo, dr. Urbanu in dr. Baernreitherju, niso na jasno o Clam-Martiniču in njegovih namelih. — Prip. ured.) Ne moremo misliti, da naj bi dalje trajala ta negotovost. To razočaranje mora ministristvo prilagoditi narodu Avstrije. Javno mnenje potrebuje vodstva in Nemci kot slovanski narodi monarhije hočejo vedeti, pri čem so. (No, nam pač ni na tem, da bi izvedeli, da smo na — slabšem!) Iz obotavljanja bi se sklepalo, da vlada sama še ni na jasno in da jo zadržuje dvomi in pomisleki, da ne stori, kar naj bi storila. Iz vrste nemške nacionalne stranke vzeti ministri bodo morali biti prvi, ki bodo šli na odločitev. Ravno zaradi politične preteklosti grofa Clam-Martiniča mu bo moralo biti na tem, da pokaže i svojim prejšnjim češkim strankinim pristašem i avstrijskim Nemcem svojo odločitveno sposobnost in smer svojega mišljenja. V interesu nove vlade naj bi se izločila negotovost. (Članek torej zahteva od grofa Clam-Martiniča, da naj pokaže, ali je njegova prelevitev iz Čeha v Nemca resnična ali ne!)

Celo gospod pl. Koerber, ki je mnenja, da bi se njegovi jezikovni načrti morali predložiti parlamentu, se ni vdaljal prevajati, da je sporazum zelo neverjeten. Pridržal si je torej samovlastno postopanje za slučaj, če bi se pogajanja izjalovila. Upanje v sporazum je podobno tanki niti, ki se takoj pretrga, če se obesi nanjo neznanja utež. Ovinek preko vprašanja na parlament se je očividno končal z zloglasim. (Zamejuje, da večina parlamenta, torej pretežna večina avstrijskih narodov, pretežna večina avstrijskega prebivalstva ni za nemško zahtevo nemškega državnega jezika! — Prip. ured.) Drugače pa bi bilo, če bi se te razglasi načrti predložili parlamentu v naknadno odobritev. (Torej naj bi se nemški državni jezik uzakonil s cesarsko naredbo po § 14, kajti takim naredbam je treba naknadne parlamentarne odobritve, ne pa morda za vladno naredbo, rednim naredbinim potom.) Če bi se to zgodilo še tekem svetovne vojne, je direktno »ne« takorekoč izključen. (Češ, nemška večina parlamenta bi se v vojnem času — ne vemo, iz kakšnih razlogov — ne upala upreti naričenju nemške nadvlade. Naj se tu Nemci le ne mislijo preveč. Kakor znamo mi Slovani odločno braniti državo na bojišču, prav tako in prav zato še tem odločneje bomo znali braniti tudi svoje državljanske pravice med vojno in po vojni nasproti vsakomur, pa naj so tu Nemci, ali pa po njih navdihovana vlada!) Mislimi je, da se ali izreče večina za vladne predloge, ali pa da sploh ne pride do glasovanja. (Po § 14. uveljavljeni zakoni naj bi se torej nekako eskamotirali skozi parlament, ne da bi parlament izrekel o njih svoje mnenje in jih izrecno odobril z glasovanjem. In to naj bi bil potem krepak, samozavesten, delazmožen parlament, ali pa kinematograf, v katerem bi se kazale zastopnikom avstrijskih narodov slike naredbe po § 14? Pač imajo »Tagesposten« nemški nacionalci res lepe nazore o moči, samozavesti in delazmožnosti parlamenta!) Mislimi je, da izjavijo Nemci kot tudi Slovani (Italijanovi v Rimunov člankar sploh ne upoštevajo), da jih predloge ne zadovoljujejo, da pa se hočejo izogniti prelomu z vlado. (Zopet lepo izpričujevali za parlament: ves parlament nezadovoljen z vlado in njenimi ukrepi, a vendar ostaneta parlament in vlada. V kateri državi bi bilo to mogoče?) Potem ostane ukrenjeni samovlastni ukrep v veljavi in stvar je urejena. Ta ureditelj bi bila vodilo za bodoči razvoj. Ne da se ta, tisti, da molk parlamenta in nedosega sprejetja ali odklonitve vsebuje neprimičnosti. Če namreč ni parlamentarnega sklepa, bi lahko mikalo prihodnjo vlado, da bi zopet prišla s kakim samovlastnim ukrepom. (Seveda sedaj, ko gre v prvi vrsti za zadovoljitev nemško-nacionalnih zahtev, bi nemški nacionalci blagohotno opustili te »neprimičnosti.«) Vsekakor pa je priporočati javno razglasitev zakonov zato, da bodo sodni dvori imeli vodilo, ki ga sedaj nimajo, tako da se dogajajo nasprotujoče

si razsodbe. (No, če ravno ni drugega vzroka, bi se avstrijski narodi do prave, resnične ustave, parlamentarne rešitve teh vprašanj, zadovoljili tudi še s kakimi nadaljnimi nasprotujočimi si razsodbami ki naj bi državi pač ne škodojele toliko, kot bi pa škodovala v tem članku nasvetovana nemško-nacionalna igra z ustavnimi pravicami avstrijskih narodov.) Te vzroke naj bi vlada resno pretehtala. Pa naj se že odloči v kakršnemkoli smislu, naj se zgoi do vsehakor kmalu, ker jasna beseda pridobiva zaupanje.

Da, jasnosti je res treba, toda v korist naši državi, vsem njenim narodom in obojnemu skupnemu uspešnem razvoju, naj bi ne bila taka, kot je želi nemško-nacionalni člankar graške »Tagesposten«!

Oklic!

V smislu ukaza c. kr. domobranskega ministristva, praes. št. 18040 Xa (II. eksped.) 1916, ustanovi c. kr. črnovojniško okrajno poveljstvo št. 27 v Ljubljani s 1. prosincem 1917 vdovski in sirotinski zaklad v svrhu podpiranja zaostalih po padlih in umrlih vojakih vojvodine Kranjske in poknežene grofije Goriscke in Gradišanske. Temu zakladu je c. kr. domobransko ministristvo nakazalo znatno svoto kot ustanovni prispevek.

Ob primernem času, ko bo zadosti denarnih sredstev na razpolago, se razglasi poziv za vlaganje prošelj za podporo.

Pravico do podpore iz tega zaklada imajo zaostali po v sedanji vojni častne smrti padlih in umrlih črnovojniških obvezanceh vojvodine Kranjske in poknežene grofije Goriscke in Gradišanske, pri čemer ni med zakonskimi in nezakonskimi sirotami nobene razlike.

Vsled domoljubja in ljubezni do bližnjega se mora delovati za pomožitev tega zaklada in s prostovoljnimi prispevki zvišati njegova sredstva, da postane pomoč tem izdatnejša in blagoslovenjša.

Z vzorno in obudovanju vredno hilstrostjo so sledili Najvišjemu vojnomu pozivu vsi pri črnovojniškem poveljstvu št. 27 v evidenco pristojni črnovojniki, se junaško borili za cesarja in domovino in mnogi teli so žrtvovali svoje imetje in svojo kri za obrambo in ohranitev svoje ožje in širše domovine.

Gotovo zaslužujejo ti nepozabni junaki, da se njihovim, v stiski in skrbi živčim zaostalim nudi gnotna pomoč, da se poravnajo sedaj s tem vsaj v majhni meri to, kar so njih močje, oziroma očetje v svoji dolžni požrtvovalnosti žrtvovali domovini.

Domoljubno prebivalstvo naj tudi tu ne zapira svojih, vedne pomoči polnih rok in vsakdo naj po svoji moči podpira ta plemeniti namen!

Prostovoljne denarne prispevke sprejema odbor vdovskega in sirotinskega zaklada pri črnovojniškem poveljstvu št. 27 v Ljubljani.

Pripominja se, da se založi spominska knjiga z imeni vseh darovalcev, ki se sprejme v zgodovino črnovojniškega okrajnega poveljstva št. 27.

Imena darovalcev se tudi v časopisu objavijo; na željo pa izostane objava.

Domače vesti.

Velja tudi za nas! Pulski »Hrvatski List« toži, kako ga je prevarilo pričakovanje da pri tistih, ki so pozvani v prvi vrsti — inteligenti in imovniki — da omogočajo obstanek listu, tolike važnosti za narod v Istri, najde primerne pomoči in podpore. Pulski list jim govori na srce: »Da bi vedeli, kako težave moramo premagovati pri izdajanju lista, da bi vedeli, s kakimi težkimi materijalnimi neprilikami je spojejeno naše podjetje, da bi imeli na misli, da s samo naročnino tudi ob najboljši volji ne moremo pokrivati niti tekočih in najnujnejših stroškov, da imamo znaten deficit — potem bi nas podprli ne le z naročnino, ampak bi se tudi trudili, da list razširijo in nam tako olajšajo breme, ki smo je vzeli na svoje rame. Ako bi nas ne spodbujala misel in nada, da se ti krogi s časom pridružijo listu, že davno bi bili ustavili izdajanje. Mi ne iščemo nikake koristi in bi kak eventualni prebitek porabili za zboljšanje in razširjenje lista.« — Tako pulski list. Naši čitatelji nam morajo priznati, da nam ni v navado, da bi ob rokih, ko preteka naročnina, rekrimirali in pisali ganljive apele. Saj niti suhih vabil na naročevanje ne objavlja naša uprava. Toda, beseda, ki jo je izpregovoril pulski list, je tako resnična in upravičena, in stiska, ki jo so prinesle sedanje razmere, tišči vse manjše liste, in pa — dejstvo, da je v nas ljudi, ki menijo, da se listi v sedanjih časih — okoriščajo: vse to nas je sklonilo, da omenjamo tožbe pulskega lista. A to s tem večjo pravico, ker pri nas vsa javnost, vsako društvo, vsaka organizacija, vsak javen zavod, vsako narodno podjetje, da tudi poedinci, kadar menijo, da bo njihov namen koristil narodni stvari — ker vsi ti zahtevajo podpore ravno od lista, naglašujoč povsem pravilno, da jim je ta podpora nezgledno potrebna! Še več. Vsi Stejejo listu v dolžnost, da pospešuje njihove namene in naloge, češ: saj ste narodno glasilo in kakor takemu vam je dolžnost, da podpirate vsako narodno podjetje in prizadevanje! Dokler potrebujejo lista, jim je ta narodno glasilo — to se uumeje — narodnim dolžnostmi. Ko pa ni ravno take potrebe, pa pripisujejo listu svojstvo — spekulativnega podjetja, ki se okorišča na javnosti! Dolgo nam je bila na srcu.

Odgovor poslancu Einspinnerju. V graški »Tagesposten« je Einspinner priobčil članek, v katerem nastopa proti zahtevi Hrvatov za združenje Dalmacije s Hrvatsko ter trdi, da mora Dalmacija ostati avstrijska kronovina. Na to

odgovarja zadrski »Narodni List« v svoji številki od 30. m. m.: Gospod Einspinner se je mudil v Dalmaciji, pa menda ve, da so želje Hrvatov na tej in oni strani Velebita enake ter da se njihova zahteva ne opira samo na zgodovinsko, ampak tudi na pozitivno državno pravo. O tem mu govori tudi zaobljuba in prisega, ki jo danes Njegovo Veličanstvo kralj Karel slovesno polaga v Budimpešti pred odposlanci ogrskega in hrvatskega sabora!

Nekdo, ki bi hotel zaviti uro za par stoletij — nazaj! V brnskem »Hlasu« predlaga neki »star politik« povsem resno, naj bi se uvedel kot državni jezik — latinski jezik! Pravi, da naj bi v poslanski in gosposki zbornici, pa tudi v viših službah, poizkušali z uvedbo latinščine, pa da bi videli, kako dostojno se to posreči. Na srednjih in visokih šolah da se bo obračala več pozornost latinskemu jeziku, kandidacije za poslanstvo se bodo marljivo učili latinski in se ne bodo mogli analfabetje več vsiljevati za poslance. V parlamentu ne bodo držali več velikih govorov za ulico, a zakonski predlogi se bodo hitro reševali. Tu imate! Državniki in politiki si razbijajo glave, med narodi se bijejo hudi boji radi rešitve avstrijskega problema, toli kompliciranega radi narodnostnih razmer v državi. Kar se oglasi tu skromen človek z najenostavnejšim predlogom, kako bi izginila naša politična in parlamentarna mizerija in bi nastopila prava pravica idila; narodi bi živeli kot krotka jagnjeta drug poleg drugega in parlament bi kar sipal, kakor iz rokava, zakone za gospodarsko in socialno reformno delo brez vsakih — govorov! Le škoda, da je mož par stoletij prespal, da so ga dogodki, ki je sanjal lepe sanje, prehiteli in prinesli nepremagljivo oviro proti njegovemu lepemu predlogu z — nacionalno evolucijo med narodi, s probuditvijo narodov, ki hočejo po svoje govoriti in ne po — latinski! Škoda res, da se ura časov ne da pomakniti za par stoletij nazaj! Kajti že v dobi cesarja Jožefa ni šlo več. Tudi ta genijalni vladar je hotel uniformirati državo! Sicer ne po latinsko, ampak po nemško. Pa ni šlo niti z živim jezikom. Kako naj bi šlo danes z mrtvim? Ne pojde drugače, nego da se avstrijski problem reši na podlagi upoštevanja živih jezikov vdranjenih in samozvestnih narodnih organizmov.

Zadrski »Narodni List« je z dnem 30. decembra 1916 zaključil petinpetdeseto leto svojega izhajanja. Prestopajoč v šestinpetdeseto leto obljubja, da ostane zvest svojemu narodnemu programu in da se hoče nadalje boriti za politične pravice in gospodarske koristi hrvatskega naroda na vzhodni obali Jadrana. Čestitajoč vrlomu drugu na častitljivem jubileju, mu želimo, veliko uspehov na delu za srečnojo bodočnost Hrvatov in Slovencev v čim tesnejši skupnosti...

Pomembni smo in vendar neuvaževani. Tako vzklika splitsko »Naše Jedinstvo« z ozirom na sestavo sedanjega Clam-Martiničevega kabineta. Po vsej pravici. Južno-slovensko vprašanje je velikega pomena za državo. In vendar so nas pri sestavljanju toliko Koerberjeve, kolikor Clam-Martiničeve vlade prezrili, da si ste obe ustavni. Šli so preko in sedanjem času v vsaki vladni enunciaciji in od strani vseh visokih državnih faktorjev priznava velika važnost tega vprašanja, oziroma teh južnih pokrajin. Nočemo nikogar obremenjati z očitaji, na nikogar valiti krivde, marveč konstatujemo le dejstvo, da na naši strani ni nikogar, ki bi s primernim poudarkom nastopil proti tej krivici — da je torej nekaj krivde tudi na naši strani. Tudi ob takih prilikah se kaže, koliko zla, koliko nedostatkosti je v tem, da pri nas nimamo avtoritete, ki bi imela mandat za nastopanje v imenu narodne skupnosti, da drugi svet vidi pri nas — vsaj v političnem pogledu — le stranke, ne pa narodne celote. Tako marširamo ločeni, da smo potem skupno — tepeni. A čemu so narodu stranke, če mu ne koristijo, ker je vsaka za-se prebika za to! To je neuttaljivo dejstvo, ki nas zove, ki nam je v resen memento, da je zadnji čas, da to nedostatkost odpravimo, s tem, da stranke ustvarijo organizacijo med seboj in da dobimo organ s potrebno avtoriteto, po deljenju mu od skupnosti. Javkanje in tožarenje, ker se nas prezira, ne koristi. S tem ne ganemo nikogar in ga ne sklonimo, da bi nas uvaževal. To že iz tega razloga, ker ne boli nikogar drugega, če smo mi obnemogljivi in če trpimo škodo vsled tega. Kajti: naša škoda je drugih korist. Do veljave prihaja le tisti, ki se zna sam uveljavljati. Zopet se sklicujemo tu na besedo v rečenem listu in jo naslovljamo na naše politike in še posebno na vodilne faktorje v strankah: domovina in narod nista tu radi strank in poedincev, ampak vsi do zadnjega moramo biti v službi skupne koristi naroda. Seveda je treba v to samopremagovanje, ki prihaja iz resnične skrbi za korist naroda. Dokler nas ne prešine to spoznanje, dokler se ne strnemo v falango, ko gre za interese skupnosti, dotlej nam bodo sicer priznavali važnost, bodo tudi zahtevali od nas žrtve, vršenje vseh dolžnosti do države, pri tem pa ostanemo vendar — neuvaževani!

Pózor! Prejeli smo: Minuli teden sem poslal na Lesni trg po 8 kg kolerabe. Oseba, ki je kupovala, je pazila na vago in mi je zagotovila, da je vse v redu. Radi prestanih izkušnjem sem položil kolerabe na vago in dognal, da fil je ravno 7½ kg! Torej pozor na vage — ne radi mene, pač pa radi revnejših slojev. — F. K.

Promet poštnih zavrtkov z vojnimi ujetniki v Rusiji. Več dunajskih časopisov je prineslo vest, da se poštni zavrtki švedskega Rdeč križa za vojne ujetnike v Rusiji ne morejo pošiljati zaradi švedskih izvoznih prepovedi. Da se preprečijo nespo-

razumljenja, se z ozirom na gornjo vest naznanja, da se pri poštnih uradih slej ko prej sprejemajo neposredno na vojne ujetnike v Rusiji naslovljeni poštni zavrtki in da se vsled sporočilašvedske pošte uprave tudi odpremljajo brez pridržka preko Švedskega.

Mesina zastavljavnica. Jutri, 5. t. m., od 9 in pol dop. do 1 pop. in od 3 in pol do 6 pop. se bodo prodajale na javni dražbi dragocenosti serije 137., javstavljenec meseca januarja 1915. na modre listke, in sicer od št. 2551 do št. 3600.

V soboto ni dražbe.

Veljavnost poštnih obrazcev z neposredno natisnjenimi vrednotnicami, oziroma nadaljnja zamenjava vojnih znamk. — Veljavnost obrazcev z neposredno natisnjenimi poštnimi vrednotnicami prejšnje izdaje (pisemskih ovitki, zalepke, dopisnice, ovojnice, naslovni lističi itd.) in uradno izdanih zalepk, navadnih in dvojnatih poštnih dopisnic za tuzemski in inozemski promet, ovojnic, naslovnih pol, pnevmatičnih poštnih dopisnic, pnevmatičnih zalepk in pnevmatičnih pisemskih ovitkov prejšnje izdaje je podaljšana do konca meseca marca 1917. Po potrebi se plača znesek, ki manjka do polne nove pristojbine, z dodatnimi znamkami, ali potom neposredno natisnjenih vrednotnic. Ne podaljšuje se pa rok, ki je na podlagi navedbe c. kr. trgovskega ministristva z dne 16. oktobra 1916 št. 30. 109/P (poštni in brzojavni naredbenik št. 91, naznanilo št. 156) dovoljen razpošiljateljem perijodičnih cenovnikov itd. za porabo naslovnih pasic in ovojic s prilepljenimi ali natisnjenimi časniškimi znamkami. Za obrazce z neposredno natisnjenimi poštnimi vrednotnicami prejšnje izdaje, ki se ne porabijo do konca marca 1917, izvrši c. kr. dvorna in državna tiskarna brezplačno dodatni natis na novih obrazcih, če se predložijo meseca aprila 1917. Ravno tako se zamenjajo zgoraj navedene poštne celotnice v mesecu aprilu 1917 pri vseh poštnih uradih brezplačno proti drugim poštnim vrednotnicam. Od 1. maja 1917 nadalje se ne plača nobena odškodnina za vzorce in celotnice, ki so bile vzete iz prometa. Obenem se razglasa, da se morejo od 1. januarja do 28. februarja 1917 zamenjati pri poštnih uradih vojne znamke in z natisnjenim novou izdane jubilejne dopisnice proti pisemskim znamkam enake frankaturne vrednosti. Povišek, s katerim so se znamke in dopisnice prodajale in ki je že zaračunan v dobrodelen namen, se pa pri zamenjavi ne upošteva. Na ta način morejo tudi prodajalci vrednotnic vojne znamke in dopisnice, ki so jim morda še ostale, zamenjati proti pisemskim znamkam enake frankaturne vrednosti. Pri tej priliki se tudi opozarja, da so pisemske in časniške znamke prejšnje izdaje z 31. decembrom 1916 izgubile svojo veljavo in da se zamenjujejo le od 1. januarja do 28. februarja 1917 brezplačno proti poštnim vrednotnicam tekoče izdaje.

Rojaški »Sokol« je v nedeljo, 31. m. m., priredil Silvestrov večer. Cisti dobiček, to je K 146/62, je bil izročen gospej dr. Slavkovi za branitelje našega Primorja. — Vstopnino so preplačali: Josip Mišlej K 10, Matija Lavrenčič K 2, nadzornik Berginc K 2, ker se ni mogel udeležiti prireditve g. Gorše K 5. Bodi na tem mestu izrečena srčna hvala vsem, ki so pripomogli, da nam je uspela prireditve tako sijajno, posebej pa se še zahvaljujemo g. Matku Klavori za njegov trud pri vajah, g. učitelju Kulotu za brezplačno sviranje na glasovir, gg. Matiji Lavrenčiču in Ludviku Geržini za znatni znesek, darovan igralcem in igralkam, ter vsemu slavnemu občinstvu, ki je v tolikem številu posetilo prireditev. Srčna hvala tudi gosp. Cvenklu za posojeni klobuk. — Dne 18. svečana prireditev v korist CM podružnice v Rojani.

Podpisi na V. vojno posojilo. — 29. Izkaz.

Skofljski ordinarijat na račun raznih cerkvenih ustanov (4. podpis) K 530000; dr. Franc Rabi, za nekega klijenta K 150000; Jakob Bertel, Emil Hacker po K 20000; Societa Austriaca di pesca e piscicoltura marina, Ferdinand Vondraček po K 10000; dr. Edward Gasser K 6000; N. N., H. Koerber K 4000; dr. Maksimilian Brunner, Bratie Rauber, Bratie Masé po K 3000; dr. Anton Piccoli, N. N. po K 2000; Adela Höfler 1750; Martin Bortner, Jos. Mrach, don Anton Meccia, kanonik dr. K. Meccia, N. N., N. N., J. D. Camerino, Banco Operaio di Mutui Prestiti (razen že objavljenih K 4000), Justina Gasperič, N. N., Josip in Marija Ceket, Ana Podgornik, N. N., N. N., Antonija Bandi, R. Gregorich, R. Rieger (nadaljen podpis) po K 1000; Leopold Furian, C. A. Mohovich, Franc Bin, N. N., Iv. Russaz, Peter Bradeli, Marija Ule, Vincenc, Franceschin, N. N., Domeink Pecorari, Peter Privileggi, Karol Depangher po K 500; Albin Rotac K 400; Viktor Rizzian, Marijo Rizzian, Amalia Sirk po K 300; Friderik Steindler, Egidi Martinelli, po K 250; Friderikanski samostan na Kladimu, Mih. Zeppar, Iv. Apollonio, Silvij Nicol, N. N. po K 200; Amalia Sivetz po K 200; N. N., N. N., Iv. Počkal, Jospina Cosevar, Ana Strukelj, Karol Bertoli, Al. Minussi, L. Minussi, Ema Segalla, Marija Maddaloni, N. N. po K 100.

DAROVIL.

Organizaciji oskrbnih vojniških sirot (za Trst in okolico) so dosli sledeči darovi: Zbirka cesarskega komisarija mesta Trst K 33918, zbirka »Lavoratori« K 130, I. voljaško veteransko društvo K 20, društvo rajhovskih Nemcev (Reichsdeutscher Vereinigung) v Trstu K 150, c. kr. dvorni svetnik dr. Herman Matheusche K 100, c. kr. nam. svetnik Otton Schneider K 50, Stefan Esder, Dunaj K 20, Pavlina Grossweiller K 100, — K 50 kot dohodek patriotične slavnosti, ki se je 2. decembra 1916, vršila v občinskem gledališču. — Skupaj K 131918.

Nadalje so imenovani organizaciji dosli naslednji darovi za božično obdarovanje vojniških sirot: Delniška družba za izdelovanje vegetalskega oila v Trstu K 50, zbirka cesarskega komisarija mesta Trst K 140, Iv. Glanzmann K 50, Banca commerciale Triestina K 50, dr. Franc Schellander in soproga K 40, Hedvika Heidrich Buchler K 20, mestna planina K 50, zbirka oskrbnih vojniških sirot K 50, Adela Verona Florio K 10, Olefici Triestini K 50, Marija vdova Litscher K 20, član gosposke zbornice, Alfred Escher K 200. — Skupaj K 750. — Doslej izkazanih K 107040. — Celotna svota K 1143040.

Za primorske begunce je došlo namestništvencu predsedstvu po deželnem orožniškem poveljstvu K 35 kot dar mošča orožniške postaje v Višnjaju.

✠

Za osti potrjem srcom javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je po dolgi bolezni v Gospodu zapal naš ljubljani soprog ozi. oče, gospod

Ivan Berlot

c. kr. stražar v pokoju.

Pogreb predragega pokojnika se bo vršil v petek, dne 5. januarja, ob 2 pop. iz hiše žalosti ulica Fonderia št. 4.

TRST, dne 3. januarja 1917.

Zalužoca soproga, hčere in sinovi odsotni in pričujoči.

Novo pogrebno podjetje, Corso 47.

ČESKO - BUDJEVSKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja v ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galati. Zraven glavne pošte, Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Pozor! Večja množina raznovrstne cikorije in napredaj. Ul. Valtrivo št. 20. M. Mozetič

Več novih mlaznih prov za gostilno in moško polno obleko, kakor bela, bar ane in de lavske sukne ter blade in več brisalk se prodajo skupno ali na ko. Via Coronio 5, g. st. na.

Vdovec z 3 otroci od 9—12 let, išče dobro žensko za hišno delo. — Na lov [po. e. ins. odd. Edinosti. 839

Cunje bele po K 1-50, barvane po K —50, bombaž K 6—, volnena pu-krala K 350, je eni e K 4—, rabljeno obleko K 2—, belo volno K 7—, sivo volno K 6—, Zaloga ulica Geppa 16. Naccon. 836

Umivalje si roke in prite perilo s higijeničnim razkuževalnim »ateatnim praškom »Patent Waschpulver« kateri se dobi v vseh prodajalnih mestih, modrolincah in zalozah mila. Glavna zaloga pri tvrdki ALESSANDRO MARANGONI, Trst, ul. Chiozza 30. (B)

Pozor! Kup se ena stelaža in prodajalna miza. — Pisarne ponudbe z navdho cene in velikosti doposlaj Josip Frenetič v Ljubla 33, pošta Hrasice pri Postopju. 3082

Zaklie vsake vrste kupuje Jakob Margon Via Solitaria št. 21. 789

Na debelo samo za preprodajalce.

Negavice, sukanec, pipe, mlo, gumijevе podpl-nike, razni gumi, denarice, mazilo za čevlje, električne svetiljke, baterije, pisarni papir, ko-pirni svinečki, zaponke, prsani rdečega križa, krena za brado, žlice, razta rozla, robel, mrazice za brke, platnino, arajce, spodnje blazje, ogledala, tatnike, razne glavnike, zaponke »Patent Knopfe« in drugo prodaja JAKOB LEVI, ulica S. Nicol, šte. 19. 26

ZDRAVNIK

Med. Dr. Karol Perničič

stanuje v Trstu, ul. Giulia 76 III. n. (zraven Dreherjeve pivovarne) in ordinira v ulici Carintia 39, I. od 3 do 4 pop. za notranje, nerazne in otroške bolezni (blizu cerkve sv. Antona novega.)

GAMBRINUS

vsaki večer ob 9½

velika varietetna predstava.

Vstopnina K 1—

Zlatarnica G. Pino

Trst, ulica Canale št. 13

Velika izbira srebrnih in zlatih ur, uhanov, prstanov, verigic itd.

Cene zmerne. Cene zmerne.

Kabaret-Variete MAXIM

Trst - Via Stadion 10 - Trst

Odpri od 8½ zvečer naprej

Cena: I. vrste K 2. II. vrste K 1.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

v Trstu, ul. Poste vecchie 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine.

Plombiranje.

UMETNI ZOBJE.